

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 41C/30/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519202667
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Moskvičová PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2021:1519202667.5

Uznesenie

Okresný súd Bratislava V v právnej veci žalobcu: U. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXXX/X, XXX XX O., právne zastúpený: Kanisová a Kanis Advokátska kancelária s. r. o., IČO: 36 836 460, so sídlom Ďumbierska 3F, 831 01 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, proti žalovanému: Q. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXXX/X, 851 01 Bratislava, právne zastúpený: Mgr. Jozef Krkošek, advokát, so sídlom Pečnianska 1, 851 01 Bratislava, o vylúčenie z užívania bytu, takto

rozhodol:

I. Súd konanie **z a s t a v u j e**.

II. Žalovanému sa proti žalobcovi priznáva **n á r o k** na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1) Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 20.06.2019 domáhal, aby tunajší súd rozhodol, že žalovaný sa vylučuje z užívania bytu špecifikovaného v žalobnom petíte a je takisto povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia v celom rozsahu.

2) Podaním zo dňa 11.03.2021 doručeným tunajšiemu súdu dňa 11.03.2021 žalobca zobral svoju žalobu v celom rozsahu späť. Dôvodom späťvzatia žaloby bola skutočnosť, že žalobca sa v súčasnosti už nezdržiava v byte špecifikovanom v žalobnom petíte, z užívania ktorého žiadal žalobca žalovaného vylúčiť. Žalobca sa spolu s maloletými deťmi presťahoval s účinnosťou od 25.11.2020 do nájomného bytu na adrese C. XX, XXX XX O.. Žalobca sa v súčasnosti zdržiava v prenajatom byte na adrese C. XX, O. a do nehnuteľnosti, z užívania ktorej žiadal žalovaného vylúčiť, sa už nemá dôvod vracat'. Na základe uvedeného je zrejmé, že žalobou požadované obmedzenie užívacieho práva žalovaného k nehnuteľnosti už stratilo opodstatnenie a ďalej už nie je dôvodné aby tunajší súd rozhodol o vylúčení žalovaného z užívania nehnuteľnosti, v ktorej sa už žalovaný nezdržiava. G. vo svojom podaní takisto žiadal, aby tunajší súd rozhodol, že v zmysle ustanovenia § 257 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) žiadna strana sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

3) Tunajší súd výzvou zo dňa 30.04.2021 vyzval žalovaného, aby sa v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy vyjadril k nožnej aplikácii ustanovenia § 257 CSP. Žalovaný vo svojom podaní zo dňa 26.05.2021 k nožnej aplikácii ustanovenia § 257 CSP uviedol, že podľa jeho názoru v danej veci neexistujú žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalobcu ktoré by odôvodňovali aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. Žalobca podľa názoru žalovaného svojím podaním zapríčinil nielen vznik trov právneho zastúpenia, ale aj procesne zaviniel zastavenie konania, preto je priznanie práva na náhradu trov právneho zastúpenia to najmenej za škody, ktoré žalovanému svojim konaním žalobca spôsobil. Žalovaný vo svojom podaní takisto uviedol, že jeho aktívna obrana v konaní mu nemôže byť pri rozhodovaní o náhrade trov konania pripočítaná v jeho neprospech a podstatné podľa jeho názoru takisto je, že žalovaný nezadal príčinu na podanie žaloby.

4) Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

5) Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

6) Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

7) Vzhľadom na to, že žalobca zobral svoju žalobu v celom rozsahu späť predtým než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie, súd bez toho, aby žiadal súhlas žalovaného so späťvzatím, konanie podľa § 145 ods. 1 CSP zastavil.

8) Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

9) V súvislosti s rozhodovaním o nároku na náhradu trov konania tunajší súd konštatuje, že podľa jeho názoru v danom prípade neexistujú žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali aby tunajší súd v zmysle ustanovenia § 257 CSP rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) v súvislosti s aplikáciou ustanovenia § 257 CSP napríklad v rozhodnutí zo dňa 24.10.2019, spis. zn. IV. ÚS 83/2019 uviedol, že „Podľa § 257 Civilného sporového poriadku súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Citované zákonné ustanovenie predstavuje odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie (§256 ods. 1 CSP). Súd podľa neho nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu nahradit' trovy konania úspešnej strane, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Dôvody hodné osobitného zreteľa ani výnimočné okolnosti zákon neuvádza ani exemplifikatívne. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnej praxi. V zmysle dnes už ustálenej judikatúry ustanovenie § 257 CSP nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvoľe), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradit' trovy konania výnimočne prihliadnuť. Za dôvod hodný osobitného zreteľa možno považovať aj nepriaznivú sociálnu situáciu (nízky príjem).“ Tunajší súd teda uzatvára, že po dôkladnom preskúmaní došiel k záveru, že žalobca vo svojom späťvzatí neuviedol a takisto ani zo súdneho spisu nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by v tomto prípade odôvodňovali aplikáciu ustanovenia § 257 CSP ako výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) či zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 CSP).

10) Nakoľko tunajší súd teda dospel k záveru že v danom prípade neprichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 257 CSP, pristúpil v zmysle ustanovenia § 256 ods. 1 CSP pri rozhodovaní o trovách konania k skúmaniu procesnej zodpovednosti za zastavenie konania na oboch procesných stranách. Konanie bolo v danom prípade zastavené z dôvodu dispozičného úkonu žalobcu t. j. späťvzatia žaloby, rozhodujúcou skutočnosťou pre posúdenie procesnej zodpovednosti za zastavenie konania bol preto dôvod, na základe ktorého žalobca zobral svoju žalobu späť. V nadväznosti na uvedené preto tunajší súd konštatuje, že dôvodom späťvzatia žaloby bola konkrétne skutočnosť, že požadované obmedzenie užívacieho práva žalovaného k nehnuteľnosti už stratilo opodstatnenie, nakoľko žalobca sa z tejto nehnuteľnosti odsťahoval. Tunajší súd má preto za to, že zastavenie konania svojím konaním procesne zavinil žalobca, ktorý sa z predmetnej nehnuteľnosti v priebehu konania odsťahoval. Tunajší súd sa v tejto súvislosti takisto stotožnil s tvrdením žalovaného, podľa ktorého v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný svojím konaním zadal príčinu na podanie žaloby a takisto mu jeho aktívna obrana v konaní nemôže byť na ujmu.

11) Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia preto tunajší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava V písomne v dvoch vyhoveniach /§ 355 ods. 2 CSP v spojení s § 357 písm. a) a písm. m) CSP/.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP - ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.